

zjistil jsoucnost a výši pohledávky i proti žalované. Poněvadž se tak nestalo, byl jeho rozsudek jako vadný právem zrušen a rekursu nebylo proto vyhověti.

Čís. 9162.

Byla-li zabavena a přikázána pohledávka, opírající se o to, že byla dlužníci jejími rodiči přislíbena výplata věna určité výše, jest vymáhající věřitel oprávněn vymáhati zabavenou a přikázanou pohledávku pořadem práva.

(Rozh. ze dne 7. září 1929, R I 589/29.)

Žalobkyni byla k vydobytí peněžité pohledávky proti Josefině R-ové povolena exekuce zabavením a přikázáním pohledávky dlužnice za jejími rodiči na zřízení věna. Proti žalobě, již se domáhala žalobkyně na rodičích dlužnice zaplacení, namítli žalovaní nepřípustnost pořadu práva. Soud prvního stolu námitce vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva. Důvody: Rozznávají jest uplatňování nároku dcery na určení věna podle § 1220 obč. zák. a uplatňování nároku opírajícího se o slib vyplacení věna podle § 1220 obč. zák. v určité výši. V onom případě jest jednati v řízení mimosporném, v tomto případě však patří věc na pořad práva (viz rozhodnutí sb. n. s. čís. 3576). Podle žaloby jde o zabavení pohledávky opírající se o slib daný dlužníci žalobkyně Josefině R-ové žalovanými jako jejich dceři na vyplacení věna 100.000 Kč, takže by šlo o nárok, který by Josefina R-ová mohla uplatňovati jen pořadem práva. Ježto vymáhající věřitel podle § 308 ex. ř. jest oprávněn pohledávku zabavenou po jejím přikázání v zastoupení dlužníka vymáhati a ji proti poddlužníku zažalovati, nemůže tak učiniti jinak, než jak by to mohla učiniti v souzeném případě dlužnice, tudíž pořadem práva. Nejde tu proto o věc patřící do řízení nesporného a bylo proto napadené usnesení změniti tak, že se námitka nepřípustnosti pořadu práva zamítá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rozhodnutí rekursního soudu o nepřípustnosti nesporného řízení jest po právní i skutkové stránce správné. Stěžovatelé vytýkají rekursnímu soudu neprávem, že se ocitl v rozporu se spisy. Žalobkyně sice poukazuje v žalobě na zákonnou dotační povinnost žalovaných (§ 1220 obč. zák.) a na majetkové jejich poměry, ale tím nemění se nic na tom, že předmětem žaloby jest splnění závazku žalovaných, záležejícího v tom, že prý závazně přislíbili dceři 100.000 Kč věnem hotově. Tomu nejlépe svědčí okolnost, že žalobkyně v dalším odstavci žalobním mluví o tom, že se žalovaní dosud nedali pohnouti »k faktickému splacení a likvidaci

zabavené pohledávky». Tím dala zřejmě na jevo, že se nedomáhá toho, by její dlužníci (dceři žalovaných) bylo věno teprve zřízení a výše jeho určena, nýbrž že jde jen o splnění a likvidaci nároku podle žalobního udání již bez soudního rozhodnutí založeného a číselně určeného. Z kterého hmotněprávního důvodu poukazuje žalobkyně v žalobě na majetkové poměry rodičů, jest při řešení otázky, o niž tuto jde, nezávažné. Předmětem sporu bude, zda k řečenému slibu došlo a zda z něho vzešly podle zásad hmotného práva žalovatelné závazky.

Čís. 9163.

Pozemková reforma.

Obvodová úřadovna Státního pozemkového úřadu jest oprávněna k rekursu do usnesení povolujícího exekuci vnucenou dražbou nemovitosti nabyté podle zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.

Rekurs nemusí býti podepsán finanční prokuraturou.

Doručení usnesení povolujícího vnucenou dražbu nemovitosti nebylo nahrazeno doručením dražebních podmínek aniž vůbec tím, že strana nabytá o tomto usnesení vědomost jiným způsobem.

(Rozh. ze dne 7. září 1929, R I 667/29.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou nemovitosti, na níž byl poznamenán zákaz zcizení podle § 22 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. v doslovu novely ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 sb. z. a n. Rekurs Státního pozemkového úřadu do povolujícího usnesení soud první stolice odmítl jako opožděný. Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by rekurs přijal na soud. Důvody: Napadeným usnesením byla stížnost Státního pozemkového úřadu ze dne 14. května 1929 proti povolení exekuce jako opožděná odmítnuta. Stížnost proti tomuto usnesení není ovšem po zákonu provedena, poněvadž bylo by bývalo věci stěžovatelovou, by prokázal, proč a pokud odmítnutí první stížnosti pro její opožděnost je nesprávné. Přes to lze seznati z rekursu alespoň tolik, že se stěžovatel domáhá přezkoušení napadeného usnesení co do jeho zákonnosti, a nelze v tomto ohledu upřít stížnosti oprávněnost. V projednávané exekuční věci nebylo dosud exekuční povolení Státnímu pozemkovému úřadu doručeno. Lhůta k rekursu proto pro Státní pozemkový úřad ještě nezačala, poněvadž k tomu by bylo bývalo zapotřebí doručení tohoto usnesení. Státnímu pozemkovému úřadu byl ovšem opis dražebních podmínek uveden v známost s poukazem na poznámku zákazu zcizení parcely 120/3 a obmezení podle § 22 zák. čís. 318/19 (311 z roku 1920). Avšak toto sdělení nenahrazuje doručení exekučního povolení a běží proto ještě rekursní lhůta proti němu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.